

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਜੋਬੀਟੀ ਸਕੂਲ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨਮਕ (ਗੁੜਗਾਉ) ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਕੋਰਸ 1987-89 ਵਿੱਚ ਡਿਪ ਲੋਮਾ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਮੇਵਾਤ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਜ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 500.

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ
ਕਲੈਕਟਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1979 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1628।

ਅਤੇ ਕਰਾਸ - ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰ. 15 - 1980 ਦਾ ਸੀ.ਆਈ.

27 ਜੁਲਾਈ 1988

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ I)- ਐੱਸ. 23(1A), 23(2) ਅਤੇ 28— ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ— ਮੁਆਵਜ਼ਾ—ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ— ਨੁਕਸਾਨ— ਸੈਕਸ਼ਨ 23 (1A) ਅਤੇ 23 (2) — ਕੀ ਸਿਰਫ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 23(1-ਏ) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਅਤੇ ਸੋਲੇਟੀਅਮ - ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ 'ਤੇ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਤੀਜੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਵਿਆਜ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਰਕਮ ਭਾਵ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ ਤੀਸਰੇ ਅਧੀਨ ਹਰਜਾਨੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 7 ਅਤੇ 8)

ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਕ੍ਰਾਂਡ , ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ , ਮਿਤੀ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ 1979, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਪੂਰਥਲਾ ਅਸੈਟ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 270 ਪੀ.ਆਰ. ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮਦਨੋਜਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਦਰਾਂ ਲਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਉਸੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਦਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੂੰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2352 ਅਤੇ 2353 ਵਿੱਚ ਛੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2352 ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ 19 ਕਨਾਲਾਂ ਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। 9 ਮਰਲੇ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਸਾਈਟ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਬਕਾ ਪੀ-1 ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਪਾਸੇ 13 ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ। ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1000 ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਠਿਆਂ ਅਤੇ ਟਿਊਬਵੈੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਜ਼ਮੀਨਦੋਸ਼ ਵਾਟਰ ਚੈਨਲ ਲਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਣਾ।

ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰ. 15-CI/80.

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 16,26,800 ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਪੀ. ਭੰਡਾਰੀ, ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਕੇ.ਬੀ. ਭੰਡਾਰੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ।

ਪੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਚ.ਐਸ. ਕਬੂਰੀਆ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

1. ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.(ਓਰਲ)

(1) 1979 ਦੀ ਰਾਜ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1628 ਅਤੇ ਸਾਈਨ ਨੰ. 15/ਸੀ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼। 1/80 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭੂਮੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ

ਐਕੁਆਇਰ ਐਕਟ, 20 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ਕਾਰਾਂ ਦੀ 31 ਏਕੜ 1 ਕਨਾਲ 14 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਸ਼ਹਿਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। 30,000 ਅਤੇ ਰੁ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ 16,000 ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਕਾਰ-ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਇਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ

Punjab State through Land Acquisition Collector v. Gurbachan Singh and others (I. S. Tiwana, J.)

ਉਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਫਲੈਟ ਰੇਟ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। . 270 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਰੀਆ. ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਵਾਧੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ:

(3) ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ 270 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਰੀਆ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 20 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, 28 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਉਸੇ ਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵ, ਰੁਪਏ. 270 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਰੀਆ. ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ-ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਗੱਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਐਕਵਾਇਰਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਛੜਨ ਕਾਰਨ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ:

“ਮੈਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਪੂਰਥਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੜਕ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁੱਖ ਕਪੂਰਥਲਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਨਰੀ, ਰਾਈਸ ਸ਼ੈਲਰ ਅਤੇ ਪਾਲਸਨ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਰਗੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਲੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਤਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਦੀਆਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਹੈ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਿਗਜੈਗ ਸੜਕ ਦੁਆਰਾ, ਰੇਲਵੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਫਰਲਾਂਗ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-20 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਐਕਵਾਇਰ ਦੁਆਰਾ 270 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਰੀਆ - 1968 ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। P. 20 ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਵਾਰਡ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੀ. 20 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਰ 'ਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੰਭਵ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1968 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦਰਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ

ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੇ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਇਲਾਕੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘਟੀਆ ਸਨ।”

(4) ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਈਟ ਯੋਜਨਾ ਸਾਬਕਾ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। P. 1 ਕਿ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ. ਪੀ. 20 ਸੂਟ ਲੈਂਡ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਕਪੂਰਥਲਾ-ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਰੋਡ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੂਟ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪੀ-20. ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਪੀ. 20 ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। 340 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਰੀਆ. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(5) ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦਾਅਵਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਵਾਇਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2352 ਵਿੱਚੋਂ, 19 ਕਨਾਲ 9 ਮਰਲੇ ਰਕਬਾ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸਿਓਂ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪਟਵਾਰੀ (PW 1) ਅਤੇ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਬੂਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਕਾਰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2352 ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕਿ “ਪੱਛਮੀ ਪਾਸੇ 13 ਕਰਮ ਦੂਰ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਾਸਾ” ਭਾਵ, ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ P-1 ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, *ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ. ਨਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)*, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੇ ਅਣਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮਾਪ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਣਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਣਐਕਵਾਇਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 5 ਜੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(6) ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2352 ਦੀ ਅਣਐਕਵਾਇਰ ਜ਼ਮੀਨ ਭਾਵ 19 ਕਨਾਲ 9 ਮਰਲੇ, ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 1,070 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਰੀਆ ਭਾਵ, ਐਕੁਆਇਰ

Punjab State through Land Acquisition Collector v. Gurbachan Singh and others (I. S. Tiwana, J.)

ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ।

(7) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1-ਏ), 23(2) ਅਤੇ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ, ਭਾਵ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ 'ਤੀਜੇ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਥਿਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1-ਏ) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।) ਅਤੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਤੀਜੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ। ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫਾ (2) ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (3) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- (1) 1980 PLR 473
- (2) ਏਆਈਆਰ 1971 ਮੈਡ. 213.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1973 ਪੈਟ. 123.

ਦੇਵ ਰਤਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

(8) ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ 23(1-ਏ) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਅਤੇ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਿਰਫ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਭਾਵ, ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹਰਜਾਨਾ।

(9) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖੁੰਝ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ-ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਦੇਵ ਰਤਨ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1988 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 243

29 ਜੁਲਾਈ 1988

. ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਰੀਯੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1975 ਦਾ VII) - ਐੱਸ. 3, 7, 10 ਅਤੇ 11— ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1974 ਦਾ II)- ਐੱਸ. 248 ਅਤੇ 468— ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ-ਯੋਗ ਸਜ਼ਾ-ਜਾਣਨ ਦੀ ਸੀਮਾ- ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਥ ਦੀ ਸੀਮਾ - ਇਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ-ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ- ਮੁਕੱਦਮੇ ਕੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਕ੍ਰਮ— ਸਸ਼ੋਧਨ— ਕੀ ਸਮਰਥ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪੈਰਾ ੭)।